

Аблабеков Кадырбек Керимбекович

Китептин аты “Аскердеги толгонуу ” (Апама кат)

1998-жылы 27-февралда Нарын областына караштуу Кочкор районунун Молдо Кылыч айылында жарык дүйнөгө келген. 2005-жылы Токмок шаарындагы № 7 орто мектебин аяктаган.

2016-2017-жылдары Кыргыз Республикасынын Генералдык штабына караштуу Улуттук Гвардиясынын 701-аскердик бөлүгүндөгү Ардак Кароол ротасында аткыч кызматында мөөнөттөгү кызматын өтөгөн. Учурда Ж. Баласагын атындагы Улуттук Университеттин Мамлекеттик жана муниципалдык башкаруу факультетинин 2-курсунда окуйт.

Жаратканым, кожоюнум жалгыз мени башкарган,
Багытым сен бара жаткан сенден багыт башталган,
Рухум сенсиң, жүрөгүм сен, дүйнөм сенсиң Кудайым
Башатым сен, ысымым сен, сенден турат баш тамгам.

Жибергенсиң толукта деп пенделердин катарын,
Берсең керек жалгыз кана ак сүйүүнүн батасын,
Менин жашоом жалгыз сүйүү эч нерсе жок а башка
Ооба чындык пендемин да күнөө күтүп жашадым.

Жердин бети капкара экен, караңгылык каптаган,
Пенделериң өтө төмөн баткак саздан чыкпаган,
Мага берген ак батаңды ак сүйүүндү булгашты
Тебеленген ак сүйүүмө эми кантип шыктанам.

Мага эле эмес Жаратканым, Сүйгөнүмө, сүйүүмө,
Берчи бата, кайра баштан бел байлайлы сүйүүгө,
Сүйгөнүм да менин дагы жаш баладай таптаза
Пенделиктин пастыгы жок таза сүйгүм келүүдө.

Жүрчү Перим

Тоскоолдуктар буттан чалып жүдөттү,
Алсырадык, аздык далай күн өттү,
Кел Периштем майдаланбай эми биз
Улуу күнгө түрүнөлү билекти.

Бирибизге арман бербес бололу,
Азаптардын калбасынчы жан алы,
Бакыт кушу башыбызда айланбай
Бутубузга тийип турсун канаты.

Азап эмес Алп тоолордон ашалы,
Азабы көп, арман, жалган жашоону.
Тажадык эх, таштап салып кетели,
Ансыз деле бараар багыт ошол жер

Түбөлүктүн төрүн көздөй басалы.

Жүрчү Перим бийиктерге кетели,
Көз жашы көп булуттардан өтөлү,
Күндүз Күндүн үстүн басып ойносок
А түнкүсүн Ай жазданып жаталы.

Кат

Сүрөтүң алдым, кат менен кошуп жиберген,
Санааркап бир аз, азыпсың Перим гүл өңдөн,
Канчалык азап, түйшүккө чыдап күтө алсаң,
Ханышам сени ансайын күчөп сүйөм мен.

Катыңды ачып, тиктедим көпкө телефон,
Сагыныч жазып, кубанттың мени Берекем,
Көзүңдүн нурун күттүрүп көпкө түгөтпөй
Жообумду кайра интернеттен тез жөнөтөм.

Катыңда Перим келечек күндү жазыпсың,
Ал күнүм үчүн сен эле Сулуум жарыксың,
Ошол күндөрдө бакыттын даамын сезүүгө
Чыдайлы Аккуум жолдун да сезбей алысын.

Ойлорум сен деп оргуштап ээ, жаа бербестен,
Кыялым учат, учактар менен үндөшкөн,
Кубанычымдан телефонумду колдогу
Сүйүп да кеттим ак жүзүң мага көргөзгөн.

Улуу бир сүйүүм кат менен барсын жооп болуп,
Асманда булут айдап бир барсын коштолуп,
Сагыныч жообум саргайгандарын өчүрсүн
Жообумду сенин кусалуу эки көз көрүп.

Сүрөт

Жылмайган сүрөтүңдү караганда,
Жүрөктө бир дүрбөлөң боло түшөт.
Сыртымдан сыр билгизбей жан адамга,
Эч нерсе болбогондой каранам да.
Кайрадан сүйкүм жүзүң көргүм келип,
Кайрадан сүрөтүңө кадалам да.

Бир плюс, а бир жагы минус болгон,
Кадимки электрдин тогу сымал,
Сүрөтүң телефондо күлүп турган,
Жүрөктө элесиңе дал келгенде,
Ушинтип бир силкинет бүтүн дене.
Бул сезим жагат мага ошондуктан,
Ашыгам кайра баштан караганга.

Саргайып сагынычтан куурап жаткан,
Ичтеги сезимдерге жан киргендей,
Сүйүүнү тамыр каны айландырат,
Махабат козголот да көкүрөктө
Саргайган санааларды ойрон кылат,
Сүрөтүң күлүп түшкөн телефондо
Ар күнү бүт денемди жандандырат.

Коштошуу

Алыска сапар алдым, сапарым учак менен,
Алыстап сенден улам, бийиктеп учат денем,
Көп мезгил көрбөгөнгө, ызаа, муң жүрөгүмдү,
Кескилеп, бырчалады, кескендей бычак менен.

Сен мендик болгонуңа, бактыма ыраазымын,
Сендейден ажыраткан тагдырга ызаалуумун,
Бийиктеп учкан сайын, жер менен кошо алыстап,
Төмөндөп бар бакытым, бийиктейт ыза-муңум.

Ханышам мейличи эми ишенем келээриме,
Үмүттүү мени күткөн көзүңдү көрөөрүмө,
Кубаныч артып алып, боорума тартып алып
Ишенем бир кездерде кучактап өбөөрүмө.

Сагыныч

Алыстасың жакыным, жүрөктөшүм,
Кабар берип айта албай жүрөк сөзүн,
Жүрөктөшүм санаалаш түгөйүмсүң
Ошондуктан азабым билет дедим.

Билсең сулуум, сулуунун улугусуң,
Мен жетпеген асмандын тунугусуң,
Ак кызматтан качсам да жетким келет
Аппак пери бир сендей сулуум үчүн.

Барат күндө көрүүгө арга калбай,
Корком, корком каламбы кармана албай,
Качып барып аскерден сага жетсем
Сыяктанам Ай, Күндү кармагандай.

Мен чоңойгон жайлоодогу тоо бетин
Жарып чыккан булактайсың оо перим,
Анткен себеп ыйлаак, жашык сүйүүдө
Жүрөгүм тоо, а сен тапкан тоо төрүн.

Таңда чыккан Улуу Күндүн нурусун,
Ааламдагы сулуулуктун сырысың,
Акыретке Аллах өзү жараткан
Жалгандагы Үр кызынын бирисиң.

Сен Перисиң сагынычым толтурган,
Мен жоокермин түн күзөттө олтурган,
Сен булутсуң асман кезип ойногон
Мен тоолормун сага жетпей кол сунган.

Кечирчи

Жаштык кылып, таарынышып көп ирээт,
Ортобузда пайда болот аралык,
Адам деген көп жаңылат көрүнөт
Мен да көптөй (көппөй) калгам кемтик жаралып.

Жаңылабыз, жаңырабыз кайрадан,
Бул формула кайталант күн сайын,
Бул Ааламда жаңылышпас барбы адам?
Болсо эгерде азыр уудан ууртайын.

Кечир Перим, жаңылышып таарынттым,
Дагы далай жаңылышам ким билет,

Анын баарын жеңе билсек жаш Ак куум,
Сенден башка ким деп согот бул жүрөк?

Таарынычтан кайгы сени чырмаса,
Эх Периштем, Ак Ханышам таарыңган,
Эзелкини эстеп көрсөк бул жашоо,
Адам ата жаңылганда жаралган.

Жаңылыштык боло берет жашоодо,
Маанилүүсү жеңе билүү адамга,
Пайда берет, жарык чачат жашоого,
Ал андыктан кечиримим берем де.

Жаңылбашым үчүн сенин алдында,
Бул жашоонун мыйзамдарын өзгөртүп,
Бул Ааламдын жаратылган максатын,
Өзгөрткүн деп Кудайга да эскертип,
Өзгөргөн соң анан керек
сендей жанды жандашым.

Анын баары колдон келбейт жан биргем,
Адам күчү жалгыз кана адамды,
Өзгөртүүгө күч жеткендей ченелген.

Бул жашоонун жаңылышма мыйзамы,
Ар бир күндөн кем эместей катары,
Келе берет кайталанма бул жагы,
Маанилүүсү кайталабоо катаны.

Сүйүү баяны

Жактырам деп кабар айтып сүйүүдөн,
Айланчыктап алыс кетпей үйүндөн,
Белек берип чуркап жүрүп артыңдан
Ай айланып анан жообуң билинген.

Азап менен жашытпайм деп Ант берип,
Ар күн сайын түркүн белек алпкелип,
Жан дүйнөнү чырмаштыра байладык
Болобуз деп түбөлүккө жан шерик.

Турмуш суугу бизди четке какса да,
Бирибизге ойлор менен таптаза,
Сүйүү сунуп туруп алдык ишенип
Эрктүү сүйүп жетелешип бакчада.

Ай айланды, ай артынан ай өттү,
Күз дарактын жалбырагын түгөттү,
Кош деп айтып мен аскерге жөнөдүм
Ата Журтка арнаймын деп жүрөктү.

Мен ишенем ошон үчүн коштоштум,
Чачың сылап өзүң жакка кол создум,
Сүйөм сени, күткүн мени келемин
Болду, болду кереги жок көп сөздүн.

Жоокер болдум, жонго элдик жүк артып,
Курал кармап ата - энемди кубантып,
Мен жоокердей, сен татыктуу түгөйдөй
Аралыкта болсок дагы сүйө алдык.

Мен элдикмин, элди коргоор жоокермин,
Сен мендиксиң, Ханышамсың оо Перим,
Дем-күч берип, сагындырып жашайсың,
Жүрөгүндө катардагы жоокердин.

Түн ичи ойлор менен алпурушуп,
Ал ойлор бир нече сап калтырышып,
Бир ырды бүтүрөм да кумар менен
Булутту көздөй жөнөйм калкып учуп.

Бир ырдын кумары эх өтө эле көп,
Көңүлдү асмандатат, көкөлөтөт,
Алдымдан чыккандарга сыймык менен
Ырымды окуп бергим келе берет.

Атуулдук ушул ырым Алыкулдун,
Ашкансыйт чаң ызгытып Ата Журтун,

Дүйнөлүк поэзияда демек бул ыр
Кадыр барк менен кенен чабак урсун.

Чөнтөктө ыр, булуттарда отурганда,
Ошондо өзгөрүлөт окуям да,
Ал ырды жазганыма бир күн өтпөй
Булуттан кулап түшөм окуганда.

Көздөрү тардык кылып көп электин,
Электен өткөн ырым көрө элекмин,
Ырларым кечөө жазган бүгүн жакпайт
Ыраазы ырларыма боло элекмин.

Чана албайм бул жалгандан жашап өтөм,
Жалгандын бар чындыгын талкаласам,
Өмүрдөн өткөнүмө өкүнбөсмүн
Өлкөм деп өчпөс бир ыр жазсам экен.

Жалганга жеңилгеним мейли эле,
Жарактуу мекенге ыр жазсам экен.

Кызматыбыз, милдетибиз

"Тарс" үнү автоматтын үндөшүбүз,
Басабыз Улуу жолго күндө тегиз.
Мекендин бейпилдигин сактоо деген,
Мына ушул кызматыбыз, милдетибиз.

Кызматтабыз:

Акындар тынч олтуруп ыр жазсын деп,
Курдаштар тынчтык ырын ырдашсын деп,
Коргойбуз карындаштар жеңелерге
Баатырын барктап айтып сырдашсын деп.

Кызматтабыз:

Кас душман бүлүк салып жүрбөсүн деп,
Кыргыздан жоболоңчу сүрдөсүн деп,
Душмандын гранаты өрттөп кетпей
Талаа, төр, жайыт жерлер гүлдөсүн деп.

Кызматтабыз:

Жаш балдар жашынмагын ойносун деп,
Кыз жигит өзөн жээгин бойлосун деп,
Кокустан душман огу үйүн бузбай
Бөбөктөр үй-жай салып ойносун деп.

Кызматтабыз:

Дыйкандар бейпилдикте эмгектенсин,
Чабандар малын багып күн өткөрсүн,
Ушундай бейпил жашоо арнайм деген
Жоокерлер Журт алдында милдеттенсин.

"Тарс" үнү автоматтын үндөшүбүз,
Басабыз Улуу жолго күндө тегиз,
Мекендин бейпилдигин сактоо деген
Мына ушул кызматыбыз, милдетибиз.

Аскердеги толгонуу

Күзөттөмүн түнкү саат эки жарым,
Ой жиберип жылдызды чакырамын,
Апа сизди сагынып жазган ырдын
Жылдыздарга окуймун жаңы сабын.

Кабар сурайм жылдыздан сиз жөнүндө,
Жылдыз айтат: “тагдырдын сиз жолунда,
Апаң сени түйшөлүп күтүп турат
А башкасы, калганы иш оңунда”

Көрөм десем асманда жарык жылдыз,
Күзгү болуп көрсөттү анык ал сиз,
Эки эле ай болду го кеткениме
Эки жылдык өмүргө карыптырсыз.

Абалыңыз көрүп мен эн кейиштүү,
Өз тандоомо жасадым төңкөрүштү.
Апа сизди карытуу эмес максат,
Ак сүтүнүз актоо эле эң биринчи.

Сыймыктанып апа сиз эл коргосом,

Атам экөөң кубанат деп ойлосоң,
Бир нече ирмем кубанып алган менен
Бир нече саат санаңыз жөн койбогон.

Мейли алсын жаштыкты бериңизчи,
Канча жылга картайтсам өзүңүздү.
Аман чыгып алдыңдан кубантайын,
Ошончо жыл жашарып бериңизчи.

Күзөттөмүн түнкү саат эки жарым,
Ой жиберип жылдызды чакырамын,
Апа сизди сагынып жазган ырдын,
Жылдыздарга окуймун жаңы сабын.

Апа сизди сагынып жазган ырдын,
Жоокерлерге окуймун жаңы сабын.

Биздин жол

Колдо курал, жондо милдет, жол узак,
Ата-энеге сагынычтуу ой узап,
Басчу жолун басып бүтсө эскилер
Ар намыстуу жаштар сапка кошулат.

Биз жоокерлер сапка туруп ар таңда,
Ала-Тоону даңктап обон салганда,
Коштоосунда мамлекеттик гимндин
Кызыл желек көтөрүлөт асманга.

Командирдин буйруктарын так, анык,
Роталарга бөлүштүрүп такталып,
Сыймык менен тапшырманы жасайбыз
Так жана эң туура кылып аткарып.

Эне сүтүн элди коргоп төлөйбүз,
Төлөдүк биз кутулдук да дебейбиз,
Мекеним тынч ошон үчүн ар таңда
Улуу жолго ырдап алып жөнөйбүз.

Колдо курал, жондо милдет, узун жол,

Биз тандаган эң Улуу жол, ушул жол.

Жалгыз бак жана мен

Биз жашаган кичирайон четинде,
Бак турган жер биз барчубуз кечинде.
Дагы бардым экинчи ирээт кыйналып,
Ак сүйүүдөн азап тарткан кезимде.

Өзөгүм өрт, көөдөнүмдө жалын от,
Сенсиз мага күн өтүүдө таңы жок.
Бүгүн барсам биз жөлөнгөн ошол бак
Сүйүүбүздөй тургансыды алы жок.

Ал бакта да меникиндей арман күч,
Жалгыздыкка баш ийген го ал байкуш.
Күздө келгем дагы деле күйүттү
Айырмабыз жалгыз турат жаз, жай, кыш.

Ээ жалгыз бак күткүн мени күн өтсүн,
А жүрөгүм таза сүйүү түнөтсүн.
Жашым жетип мен күтөйүн үй-бүлө,
Ошондо да сен түбүндө жүрөктүн.

Күндөр өтөөр, турмуш элээр элегин,
Теңинди таап унутаарсың дебегин.
Чырпык алып сенин теңиң болсун деп
Тигүү үчүн бүлөөм менен келемин.

Эртеңиме кам...

Өргө жылаар өмүрүм кыйындашып,
Мен кетээрмин бүгүндүн кырын ашып.
Күндөр, айлар зымырап жылдар өтөөр,
Жашоо мага, мен жашоого сырымды ачып.

Ачыла элек сыйлуу, мен кирээр эшик,
Мезгил мага жңилбес чиренишип.
Кездер келээр жүк артып моюнума
Жоопкерчилик желкеме иленишип.

Оо ошондо айласыз калбашыма,
Камын бүгүн көрөйүн бар башыма
Түйшүк түшүп кетпесин билим керек
Тыюу салам эмгектен чарчашыма.

Сүйүүдөгү калыстык

Арбап алган акылымды нак сулуу,
Бир болсо дейм мендей жандын тагдыры.
Жоолуктуң да жоболонду чоң салдың
Эми өзүң кыла көргүн бактылуу.

Мен багынып жан дүйнөмдү тапшыргам,
Мен жеңилгем, мен баш ийгем, жактыргам,
Ханышам деп чакырамын кел эми
Сүйүү менен сени күтөм тагдырдан.

Тагдыр деген калыс болот билсе аны,
Азабымды калтырбаймын бир дагы,
Айтам дагы акыйкаттык сураймын
Сүйдүрдүңбү, сүйүп жаша сен дагы.

Апам

Көптөрдөй апама эрке уйкучумун,
Апакем ойготууда “тур, күчүгүм”
“Ии, апа беш мүнөт” деп суранамын
Болгону беш мүнөттүк уйкум үчүн.

“Чоңойдун, сабакка бар, кийиминди
даярдап койдум” деген күбүрүңдү,
Укканда жан киргенсип уйкучуга
Кийинем мээрим сүрткөн кийимимди.

Жүзүм жууп келсем чайын ичтен тилеп,
Чай сунат түшүнгөндөй “ичсеңчи” деп
Апам ай ошондо да түйшүкчүл ай
Кечинде кайсы жерге чечти экен деп,
Инимдин кийимдерин издеп жүрөт.

Балдарга мээрим төгүп жаңы турган,
Кызынын өрүп берип чачын ылдам.
Үйдөгү колу тийген буюмдарда
Мээримди апакемдин жашырылган.

Каадасын кылып берип энелердин,
Уулуңдун бардыгына тегерендиң.
Ак сүтүң актоо үчүн иш кылбасам
Буулугуп бул дүйнөгө неге келдим?

Наамың бар “Баатыр эне” аттуу болуп,
Багым бар толуктаймын сапты толук.
Апаке сенден туулган үчүндүр мен
Баратам өз чөйрөмдө барктуу болуп.

Таңдагы мээриминден бул ийгилик,
Жарышат алп мезгилге уулуң күлүк.
Улуу иш кантип анан жаратпаймын
Улуу күч, мээриминден эң бир ыйык.

Төрт мезгил

Жазды көргөм эс тартканда жаңыдан,
Анан жайдын чилдесине кабылгам,
Күздү көрүп күтүүсүздөн бу башым,
Кышта соккон суук, ызгаарда табылгам.

Турмуш уруп ошол ар бир мезгилде,
Жеңилбегем катар баскам мезгилге.
Кечээ бүткөн азап эртең келээрин
Он жетимде кайран башым кеч билди ээ.

Ашыгыма жетсем эле бүгүн мен,
Күйүт келбейт, жаз бүтпөйт деп түшүнгөм.
Көрсө жайдын чилдесине жеңилсем
Күз кыш сынайт, формуласы түзүлгөн.

Азыр далай жашка барган курагым,
Сакмын өтө мезгил үнүн угамын.

Төрт мезгилди даяр күтүп алгыдай
Азыр бакка жаным теңеп турамын.

Келечек, эртеңимди көрө албадым

Арбалагам Ааламда жок келбетиңе,
Мас болгом сүйүү сунган шербетиңе.
Кудайлап тобоо кылгам жүрөк толкуп
Үр кызын жибергендей жер бетине.

Жазгы суу ташкындаган жүрүшүндөй,
Ойлорум оргуштаган сүйүү үчүн ээй.
Ал ойлор дүйнөң билип кайып болду
Жалбырак күздө бактар убүшкөндөй.

Келбетиң арбайт жанды баш катыра,
Жараткан жасабаптыр айкаштыра.
Өң келбет үр кызына үндөшсө да
Оо кургур а жан дүйнөң башка тура.

Сен болдуң ырда калган көп арманым,
Сенекчил сезимдерге көнө албадым.
Келбетиң арбаса да, сенден сулуу
Келечек, эртеңимди көрө албадым.

Курдаштарга

Жан дүйнөмдө туйлаганда муң, арман,
Ошол муңду унуттурган, чыгарган.
Тебеленген сезимдерди сиңирип
Алсыз жанды аруулукка сугарган.

Көлдүн өзү адамдарга чоң сыйлык.
Батыра алат күйүтүндү миң жылдык,
Жан азабын көлгө айткан үчүндүр
«Туздуу келет» деп курдаштар сөз кылдык.

Таарынычтар толгон кезде көөнүмө
Далай барам сырдашууга өзүңө,
Кубанчымды сага жетсем унутуп
Жалаң муңум айтам дагы төгүлө.

Эх курдаштар кайрылаарым силерге,
Көлгө келсең муңуң ойлоп түнөрбө.
Суранычым аткар өзүң ичинден,
Акыйкаттык дайым алып жүрөөргө.

Ийгиликтин бийик тоосун ашкыла,
Ал учурда көл тарапка шашкыла.
Келээр жолу кезиккенде көл менен
Кубанычтын шоолаларын чачкыла.

Бактылуулук үндөрү

Жашыл көйнөк кийинген татына кыз,
Чоң көчөдө жакындап тартылабыз.
Сени менен чоң сүйүү кечким келет
Ушакчы да эч бир жан талкалагыс.

Башымда оор түйшүк бар жана келген,
Жан боло көр дартыма дабаа берген.
Туруксуздук кыш кетсин жазым болчу
Ак сүйүүсүн артынан ала келген.

Башымдагы азапты унутайын,
Калемимди сага деп жугузайын.
Сезимиме жөлөк бол асылзат ай
Бактылуулук сөздөрүн угузайын.

Мен бактылуу өтүүмө себеп болчу,
Бактылуулук үндөрүн угузайын.

Ханышам, сулуум, жан биргем,
Өзүң бар жарык жан дүйнөм,
Жоолугуп келсең тагдырда
Жашоомо жарык таң сүргөн.

Сулууга

Миң самайм бир жылмайып карашыңды,
Дүйнөң бар келбетиңе жарашымдуу,

Арзуунун Ала-Тоосун беттеп барып,
Гүл терип сунсам сага, аласыңбы?

Таппадым ак жүзүңө салыштыруу,
Мүнөзүң Ала-Тоонун нагыз гүлү,
Периште пенде кейпин кийген сага
Тагдырдан болсо деймин табыштыруу.

Бир болсок бак таалайга таң атабы?
Суктантып бүт Ааламды караталы,
Жүрөктө сезимдердин багын ачып
Арзуудан аппак сүйүү жараталы...

Асман өлкө

Асман өлкө, бийикте асман өлкө,
Тарых кылып татаал жол баскан өлкө,
Бийигинде көрсөткөн Айкөлдүктү
Манас болуп айтылган дастан өлкө.

Мүнөзү бар Айкөлдүк жигиттерде,
Ар-намысы күндөн да бийиктерде,
Күн нурлары – колдору кыргыздардын
А Күн өзү кыргыздын жүрөктөрдө.

Аска-зоолор ак тагы кыргыздардын,
Эркин элбиз желбирейт Туубуз эркин,
Ак булуттар кыргыздын жан дүйнөсү
А Ысык-Көл пейили кыргыздардын.

Бийиктиги, бийиги кушубуздун,
Ар-намысы актыгы кызыбыздын,
Дайра, океан күзгүсү каранганга
А Ай өзү чырайы кыргыз кыздын.

Көчмөн кыргыз өткөргөн көчмөн турмуш,
Ат үстүндө баатырча өскөн кыргыз,
Ала-Тоонун ак мөңгү суусун ичип
Мөңгүдөн да бийикте өскөндүрбүз.

Асман өлкө, бийикте асман өлкө,
Тарых кылып татаал жол баскан өлкө,
Бийиктеги көрсөткөн Айкөлдүктү
Манас болуп айтылган дастан өлкө.